

Bewaart uzelf

door: Hugo Bouter

Judas :21

'Maar u, geliefden, (...) bewaart uzelf in de liefde van God'.

Als christenen worden wij hier ertoe opgeroepen onszelf te bewaren in de liefde van God. Het is de derde in een reeks van vier vermaningen aan het slot van de brief van Judas (zie vs. 20 en 21). De eerste is dat wij onszelf dienen op te bouwen in het geloof, dat hier het 'allerheiligst geloof' wordt genoemd. Dat is de grondslag van ons geestelijk leven, het vaste fundament waarop wij staan — wij die leven in de eindtijd waarin zoveel wankelt en verdwijnt. Dit fundament is eenmaal gelegd door de apostelen en profeten van onze Heer Jezus Christus (vgl. vs. 3-4 en 17). Daarop mogen wij bouwen.

De tweede aansporing van Judas is dat wij moeten bidden 'in [de] Heilige Geest'. Dat tekent onze houding van afhankelijkheid. Het gebed is de adem van de ziel. De derde vermaning geeft het hoofddoel weer: onszelf bewaren in (de atmosfeer van) de liefde van God. En de vierde oproep in deze reeks is dat wij de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus tot het eeuwige leven dienen te verwachten. Dat houdt uiteraard verband met de toekomstverwachting. Let ook erop dat de Goddelijke drie-eenheid in deze verzen wordt genoemd als de Bron van onze bewaring.

Het besef van Gods liefde, zoals die in Christus is geopenbaard, is een veilige woning voor een kind van God, een schuilplaats voor gevaren, een bescherming tegen het kwaad dat ons omringt. Kennelijk hebben wij dus de plicht onszelf op die manier te bewaren, doordat wij leven en wandelen in die liefde van God. Dat klinkt ons misschien wat vreemd in de oren, want kunnen wij dat eigenlijk wel? Zeker, wij kunnen dat niet in eigen kracht. De andere kant van de medaille vinden wij een paar verzen verder. Het kan alleen doordat God ons éérst heeft liefgehad en doordat Hij Zélf ons als Zijn

'geliefden' behoedt en bewaart voor alle kwaad. Hij is machtig ons voor struikelen te bewaren (vs. 24).

De liefde van God is aan ons bewezen in de overgave van Zijn veelgeliefde Zoon op het kruis van Golgotha (objectief), en doordat die Goddelijke liefde in onze harten is uitgestort (subjectief) door de Heilige Geest die ons gegeven is (Rom. 5:5; 8:32). Wanneer wij dus werkelijk leven in de atmosfeer van Gods liefde en ons in dat 'klimaat' bewegen, is het mogelijk te beantwoorden aan onze eigen verantwoordelijkheid om onszelf te bewaren. Want 'wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze heeft geen vat op hem' (1 Joh. 5:18). Maar dan moet wel worden voldaan aan de andere genoemde voorwaarden, want in ons is geen kracht.